

Lovforslag nr. L 54. Fremsat den 5. november 1996 af Tommy Dinesen (SF), Anne Baastrup (SF) og Steen Gade (SF)

Forslag

til

Lov om ændring af færdselsloven

(Mobiltelefoner)

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 735 af 24. august 1992, som senest ændret ved lov nr. 1123 af 20. december 1995, foretages følgende ændring:

1. Efter § 36 indsættes som ny paragraf med tilhørende overskrift:

» *Mobiltelefoner*

§ 36 a. Kørende må ikke tale i håndbåren

mobiltelefon på en måde, som kan aflede opmærksomheden fra færdslen.

Stk. 2. Trafikministeren fastsætter nærmere regler for, under hvilke omstændigheder kørende kan foretage og besvare telefonopkald under kørslen.«

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

SF har flere gange tidligere rejst spørgsmålet om det betimelige i at tale i mobiltelefoner under bilkørsel således, at dette ikke kolliderer med de almindelige og strenge krav til chaufførens opmærksomhed på trafikken. Det var imidlertid ikke på daværende tidspunkt muligt at bevise en højere frekvens af færdselsulykker, hvor føreren af det involverede køretøj i ulykkesøjeblikket havde talt i mobiltelefon. Det kan man imidlertid nu, og derfor mener SF, at der må lovgives herom.

Lovgivningen på området er meget uklar. Eksempelvis blev en bilist idømt bøde, fordi han holdt stille i et vigespor på motorvejen for at modtage et telefonopkald. Mens han således klarede sin telefonsamtale, blev han noteret af en forbipasserende færdselsbetjent og blev idømt en bøde.

Efterhånden som antallet af mobiltelefoner er vokset med eksplosiv kraft, bliver det desværre stadig mere almindeligt at se bilister gelejde sig gennem trafikken med én hånd, ivrigt snakkende i telefonen. Ydermere er det ikke kun almindelige bilister, der således klarer kørslen med kun én hånd. Det er også bus- og lastbilchauffører.

Forslagsstillerne afviser ikke den åbenlyse fordel, det kan være for trafikanter at kunne kommunikere med omverdenen, men i så fald bør det foregå ved hjælp af en fast installeret mobiltelefon og selvsagt aldrig under vilkår, der kræver chaufførens fulde opmærksomhed.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen indeholder et forbud for trafikanter, bortset fra fodgængere, mod at tale i håndbåren mobiltelefon, når de færdes i trafikken. Bestemmelsen retter sig mod den gruppe af trafikanter, der typisk bevæger sig med en vis fart, hvorfor det er påkrævet, at de har deres fulde opmærksomhed rettet mod trafikken.

Da det ikke er ulovligt at have en mobiltelefon med sig, vil der forekomme situationer, hvor der sker opkald til mobiltelefonen. Den bemyndigelse, der gives trafikministeren i stk. 2, kan derfor anvendes til at fastsætte nærmere bestemmelser for sådanne situationer. Man kan forestille sig regler, der fastlægger, at såfremt mobiltelefonen ringer under kørslen, skal trafikanten holde ind til siden eller – hvis dette ikke kan ske fuldt forsvarligt – undlade at besvare opkaldet.

Opkald og samtale under kørsel må kun finde sted, hvis telefonen er fastmonteret og ikke skal håndbetjenes – og trafikforholdene i øvrigt muliggør, at det kan ske uden gene eller fare for føreren og de øvrige trafikanter.

Overtrædelse af bestemmelsen medfører bøde, hvilket allerede er reguleret i medfør af færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1.

Skriftlig fremsættelse

Tommy Dinesen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Mobiltelefoner).

(Lovforslag nr. L 54).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.